

менти отъ 1612 г.¹⁾. Въ едно негово писмо отъ 9 юний 1617 г. той дава подробни сведения за движението на турскитѣ войски и сраженията имъ съ казацитѣ²⁾. За последенъ пжтъ той е споменатъ презъ 1617 г. въ едно препроводително писмо отъ Цариградъ, получено въ София съ куриера на дворцовия посланикъ за Виена³⁾. Две години следъ това сжщия проявява открито голѣма и нелоялна конкуренция на дубровчанитѣ въ София при търговията си съ вълна⁴⁾. Презъ 1619 и 1620 г. отъ София билъ избранъ за кореспондентъ на колонията Серафино Бона⁵⁾. Следъ него дописникъ отъ София станалъ Христофоръ Базелио. Неговитѣ писма хвърлятъ обширна свѣтлина върху политическото положение въ турската империя, даващи и косвени сведения за дубровчанитѣ въ София. Презъ м. юлий, когато настѣпвалъ сезона за търговията съ кожи, въ София пристигнали мнозина дубровчани отъ Провадия, които донесли новината за движението на турскитѣ войски къмъ Дунава, презъ който сж построили мостъ за минаване въ Влашко. Презъ сжщото време презъ София, на пжтъ за Морея и Янина преминали много спахии, отиващи на война⁶⁾.

Презъ 1619 г. нѣкои дубровчани отъ София се оплакали за възникнали недоразумения помежду тѣхъ и евреитѣ, въ връзка съ търговията имъ съ вълна. Републиката наредила да се разследватъ тѣзи недоразумения и се установило, че нѣкои дубровчани използвали лично за себе си привилегиитѣ, които били дадени общо на цѣлата колония⁷⁾. За да се избѣгнатъ по-голѣми конфликти съ евреитѣ, отъ Дубровникъ изпратили писмо направо до еврейската колония въ София⁸⁾.

Голѣмата търговия въ софийското тържище привлѣкла твърде много чужденци въ града. Де Хайесъ заварилъ тукъ близо 150 католици, повечето отъ които били дубровнишки търговци⁹⁾.

Не сж запазени писма отъ дубровчани, живущи въ София, презъ единъ периодъ отъ 8 години. Само къмъ края на 1620 г. се споменава името на Андрея де Винченцо, като кредиторъ на софийскитѣ дубровчани на една сума, която той моли да се предаде на братята Николо и Марко ди Стефано¹⁰⁾.

¹⁾ Lett. e com. т. 43 f. 136V^o.

²⁾ Fasc. 60 № 1794.

³⁾ Писмо отъ 19. VII. 1617 fasc. 60 № 1794.

⁴⁾ Lett. e com. т. 43 f. 168.

⁵⁾ Писма на сжщия отъ София отъ 4 и 14 октомврий 1619 г. и отъ 21. V. 1620 г. fasc. 53 № 1940.

⁶⁾ Писмо отъ София отъ 24. VII. 1621 fasc. 60 № 1973. Въ едно последующе писмо отъ София на сжщия дописникъ се даватъ още по-подробни сведения за станали сражения отвъдъ Дунава съ татарски и полски войски. Писмо отъ 10. VIII. 1621 п. т.

⁷⁾ Lett. e com. т. 43 f. 168.

⁸⁾ Ai Ghestaldi delle sinagoghe hebree in Soffia. п. т. f. 168V^o. Еврейската колония въ София била презъ това време вече твърде значителна и мнозина пжтешественици, които посетили града, констатирали това.

⁹⁾ Цит. отъ проф. Иширковъ, гр. София 1907, стр. 69, 70. Показаното число на дубровчанитѣ между 100—150 души е твърде голѣмо, освенъ ако пжтешественика е смѣталъ женитѣ, децата и слугитѣ. Едва ли въ София е имало презъ това време повече отъ 30—35 кжщи на дубровнишки търговци.

¹⁰⁾ Lett. e com. т. 43 f. 218V^o. Запазени сж отъ сжщата 1620 г. нареждания отъ Дубровникъ до Христофоро Базелио въ София за подържане връзки съ посланицитѣ отъ Цариградъ. Lett. e com. т. 43 f. 213V^o, 215V^o, 217.